

ДІАГНОСТИКА ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА НА ОСНОВІ КОЕФІЦІЄНТНОГО МЕТОДУ

Линенко А.В., к.е.н., доцент, Жихарева О.М.

Запорізький національний університет

У статті досліджено коефіцієнтний метод діагностики фінансового стану підприємства, визначено його переваги та недоліки. Також здійснено оцінювання фінансового стану підприємства за допомогою коефіцієнтного методу й обґрунтовано заходи для його покращення.

Ключові слова: аналіз, діагностика, ефективність, коефіцієнтний метод, оцінка, підприємство, фінансовий стан.

Линенко А.В., Жихарева О.М. ДИАГНОСТИКА ФИНАНСОВОГО СОСТОЯНИЯ ПРЕДПРИЯТИЯ НА ОСНОВЕ КОЭФФИЦИЕНТНОГО МЕТОДА / Запорожский национальный университет, Украина

В статье исследован коэффициентный метод диагностики финансового состояния предприятия, определены его преимущества и недостатки. Также проведена оценка финансового состояния предприятия при помощи коэффициентного метода и обоснованы мероприятия по его улучшению.

Ключевые слова: анализ, диагностика, эффективность, коэффициентный метод, оценка, предприятие, финансовое состояние.

Lynenko A.V., Zhihareva O.M. DIAGNOSIS OF FINANCIAL CONDITION ENTERPRISE BASED METHOD COEFFICIENT / Zaporizhzhya National University, Ukraine

Article deals with the coefficient method of the financial condition diagnosis of the enterprise; advantages and disadvantages of this method are defined. Evaluation of the financial condition of the enterprise is made with the help of the coefficient method and measures are based for its improving.

Key words: analysis, diagnosis, efficiency, coefficient method, valuation, enterprise, financial condition.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

У сучасних нестабільних умовах розвитку економіки важливого значення набуває діагностика фінансового стану підприємства, оскільки від встановлення правильного діагнозу залежить ефективність його подальшої фінансово-господарської діяльності. За допомогою проведення фінансової діагностики підприємства можливо визначити, в якому стані воно знаходиться на сучасному етапі своєї діяльності та які перспективи його подальшого розвитку.

Проте здійснення діагностики фінансового стану вітчизняних підприємств ускладнюється багатьма чинниками, серед яких основними є нестабільна економічна та політична ситуація в країні, слабкий фінансовий стан багатьох підприємств, складнощі при розробці перспективних прогнозів, брак висококваліфікованих фахівців – аналітиків. Отже, вирішення цих та інших, пов'язаних з фінансовою діагностикою проблем, є необхідною умовою для успішного функціонування вітчизняних підприємств.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Оскільки питання адекватної діагностики фінансового стану підприємств є однією з головних проблем на сучасному етапі їх розвитку, багато вітчизняних і зарубіжних науковців присвячують свої роботи дослідженню теоретичних, методичних і практичних аспектів фінансової діагностики суб'єктів господарювання різних секторів економіки.

Серед них можна назвати вчених О. В. Раєвську [1] та С. О. Степуріну [1], які зробили значний внесок у розвиток методичних підходів до моделювання фінансової діагностики стану підприємства, О. Є. Найденко [2] досить ґрунтовно досліджено методику діагностики стану внутрішнього середовища підприємства, тоді як О. А. Сметанюк [3] захищено дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук з метою вирішення проблемних питань діагностики фінансового стану підприємства в системі антикризового управління. С. В. Приймак [4] досліджено діагностику фінансового стану підприємства в системі контролінгу, а Г. О. Швиданенко й О. І. Олексюк розробили сучасну технологію діагностики фінансово-економічної діяльності підприємства [5]. Т. Г. Бень і С. Б. Довбня зробили внесок у розвиток теорії і практики визначення інтегральної оцінки фінансового стану підприємства [6], у науковій роботі Ю. С. Копчак було вирішено цілу низку проблем діагностики фінансового стану та стійкості функціонування підприємства [7].

Сьогодні й інші дослідники приділяють неабияку увагу проблемним питанням фінансової діагностики, утім недостатньо розробленим залишається саме коефіцієнтний метод щодо його практичного застосування в процесі діагностики фінансового стану підприємств у сучасних нестабільних економічних умовах.

ВИДІЛЕННЯ НЕВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ

Незважаючи на те, що на сьогодні вже існує досить багато наукових і практичних розробок, присвячених діагностиці фінансового стану підприємства на основі аналізу фінансових коефіцієнтів, все ж залишається багато невіршених питань. Зокрема, аналіз фінансового стану вітчизняних підприємств пов'язується з неоднозначністю визначення показників, повторенням окремих коефіцієнтів у різних групах, надмірною кількістю показників оцінювання, неадекватністю використання коефіцієнтів, розроблених для розвинутих економік.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ

Метою статті є визначення сутності та місця діагностики фінансового стану в діяльності підприємства, визначення переваг і недоліків коефіцієнтного методу, а також аналіз і оцінка фінансового стану підприємства із застосуванням коефіцієнтного методу на прикладі ПАТ «Запоріжтрансформатор».

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Фінансовий стан підприємства є однією з найважливіших характеристик його діяльності, оскільки він визначає конкурентоспроможність підприємства, його потенціал у діловому співробітництві оцінює, якою мірою гарантовані економічні інтереси самого підприємства та його партнерів по фінансових і інших відносинах. Тому в діяльності кожного підприємства значна увага повинна приділятися проведенню фінансової діагностики підприємства, яка б дала змогу реально оцінити його фінансовий стан і визначити перспективи подальшого розвитку підприємства.

Взагалі термін «діагностика» запозичено з медицини. Слово «діагноз» (від грецького «diagnosis») означає розпізнавання, визначення, тобто процес дослідження об'єкта діагнозу з метою одержання результату, висновку про стан об'єкта [8].

Проаналізувавши різні наукові дослідження, можна зробити висновок, що існує багато різних підходів щодо визначення сутності діагностики та діагностики фінансового стану. Зокрема, О. В. Раєвська та С. О. Степуріна вказують, що термін «діагностика» означає розпізнавання стану об'єкта, в тому числі й економічного, що відповідає традиційній термінології економічного аналізу. Незважаючи на істотну багатоваріантність змісту терміна «діагностика», більшість авторів трактують її як розпізнавання стану об'єкта, що досліджується, і в ретроспективному, і в перспективному періодах [1].

Найденко О. Є. у своїй статті визначає, що діагностика – це комплекс заходів з оцінювання стратегічного потенціалу підприємства. Результатом діагностики має бути діагноз – визначення та описання поточного і перспективного стану підприємства, його основних проблем та шляхів їх вирішення. Найденко О. Є. характеризує різні види діагностики, серед яких виділяє економічну діагностику та діагностику фінансово-господарської діяльності, складовою яких може виступати діагностика фінансового стану підприємства. Автор стверджує, що економічна діагностика дає змогу оцінити стан підприємства, стабільність його роботи, визначити можливі варіанти динаміки показників, що характеризують діяльність підприємства, оцінити можливі наслідки управлінських рішень на ефективність виробництва, фінансовий стан і платоспроможність [2].

Сметанюк О. А. пропонує таке визначення: «під діагностикою фінансового стану підприємства розуміється ідентифікація стану об'єкта через реалізацію комплексу дослідницьких процедур, направлених на виявлення домінуючих факторів такого стану, симптомів та причин виникнення проблеми або можливих ускладнень, оцінку можливостей підприємства реалізувати стратегічні і тактичні цілі, підготовку необхідної інформаційної бази для прийняття рішення» [3].

Приймак С. В. пропонує таке поняття, як «фінансова діагностика», вважати синонімом поняття «діагностика фінансового стану». Отже, автор зазначає, що «фінансова діагностика – це процес ідентифікації якості фінансового стану підприємства та визначення чинників, які впливають на його фінансові параметри» [4].

Швиданенко Г. О. визначає діагностику як процес розпізнавання та визначення негативних (кризових) явищ у діяльності підприємства на основі помічених локальних змін, встановлених залежностей, а також особливо помітних явищ поточної діяльності підприємства [5].

Бень Т. Г. розглядає діагностику як оцінку фінансового стану підприємства за допомогою поглибленого та експрес-аналізу, що виявляють проблемні зони підприємства і причини їх виникнення [6].

Отже, розглянувши наведені вище визначення і трактування терміна «діагностика фінансового стану», можна зробити висновок, що діагностика фінансового стану – це процес, який повинен постійно проводитися фахівцями підприємства для визначення його фінансового стану і вчасного реагування на можливі проблеми, причини їх виникнення та пошук шляхів їх вирішення. Об'єктом діагностики може бути і складна, високоорганізована динамічна система (вся економіка країни, окрема галузь, конкретна

фірма або організація будь-якої форми власності), і будь-який елемент цих систем (внутрішнє середовище організації, конкретні види ресурсів, виробничі функції, організаційна структура, собівартість тощо).

Мета діагностики – встановити діагноз об'єкта дослідження і зробити висновок про його стан на дату завершення цього дослідження і на перспективу. Реалізуючи мету на основі даних діагнозу, можна буде вибрати правильну та грамотну економічну (політичну, соціальну) політику, стратегію і тактику [9].

Джерелами інформації для діагностики фінансового стану підприємства є фінансова звітність (бухгалтерський баланс, звіт про фінансові результати, звіт про рух грошових коштів), а також статистична та оперативна звітність, планова інформація (бізнес-план), нормативна інформація, інформація про технічну підготовку виробництва, висновки експертів, результати різних опитувань та ін.

Одним із методів проведення діагностики фінансового стану підприємства, що досить широко використовується в сучасній практиці, є коефіцієнтний метод, на основі якого розраховуються певні показники його діяльності і розрахувавши які, можна зробити висновки про ефективність діяльності підприємства.

Використання фінансових коефіцієнтів для проведення діагностики фінансового стану підприємства є досить поширеним методом, оскільки їх досить легко обчислити на основі результатів фінансових звітів. Однак особливістю цього виду аналізу є те, що обраховані коефіцієнти, їх цінність, залежать від достовірності й повноти інформації, поданої у фінансовій звітності.

До основних показників, на основі яких здійснюється аналіз діяльності підприємства, відносяться такі:

- показники ліквідності та платоспроможності;
- показники фінансової стійкості;
- показники ділової активності;
- показники рентабельності підприємства.

На прикладі ПАТ «Запоріжтрансформатор» за допомогою коефіцієнтного методу було розраховано основні показники діяльності підприємства. ПАТ «Запоріжтрансформатор» є одним з найбільших у світі виробників трансформаторного обладнання з досвідом поставок у 84 країни світу. Підприємство виробляє практично всі види й типи силових трансформаторів загального призначення, які використовуються в генеруючих (атомні, теплові та гідроелектростанції), магістральних, розподільчих (підстанції енергосистем, великі промислові підприємства, сільськогосподарські, комунальні та ін.) енергосистемах. Виробляються також трансформатори спеціального призначення для металургії, залізниці, копалень, перетворювальні трансформатори для електропередачі постійного струму, електричні шунтувальні і керувальні реактори, діагностичні установки та автоматичні системи управління для контролю передачі електроенергії в оптимальному режимі без участі експлуатаційного персоналу.

На основі фінансової звітності ПАТ «Запоріжтрансформатор» за 2010-2012 роки проведено аналіз його показників ліквідності. Аналіз ліквідності має на меті оцінити спроможність підприємства вчасно і в повному обсязі виконувати свої короткострокові зобов'язання за рахунок поточних активів. Для аналізу ліквідності використано такі показники: коефіцієнт абсолютної ліквідності, коефіцієнт швидкої ліквідності, коефіцієнт поточної ліквідності. Розрахунок перелічених показників наведено в табл. 1.

Таблиця 1 – Показники ліквідності ПАТ «Запоріжтрансформатор» за період 2010-2012 роки

Назва показника	Норматив	Розрахунок показника			Відхилення (+, -)	
		2010	2011	2012	2011-2010	2012-2011
1. Коефіцієнт абсолютної ліквідності	0,2-0,3	0,11011	0,12089	0,03458	+0,01077	-0,0863
2. Коефіцієнт швидкої ліквідності	1	0,56341	0,57797	0,57775	+0,01456	-0,0002
3. Коефіцієнт поточної ліквідності	2	0,70805	0,78894	0,75272	+0,08089	-0,0362
4. Чистий оборотний капітал, тис. грн	> 0, збільшення	-753677	-536571	-705834	+217106	-169263

Розрахувавши показники ліквідності ПАТ «Запоріжтрансформатор», можна зробити висновок, що вони не відповідають своїм нормативним значенням. Розрахований коефіцієнт абсолютної ліквідності, який нижче за своє нормативне значення, свідчить про те, що на підприємстві можуть виникнути проблеми щодо погашення поточних зобов'язань. Значення коефіцієнтів швидкої та поточної ліквідності також

нижчі за нормативні, що свідчить про те, що у визначений термін підприємство не зможе вчасно розрахуватися за своїми короткостроковими зобов'язаннями.

Проте слід зазначити, що показники ліквідності, значення яких нижчі за нормативні, не можна розглядати як безумовно негативну характеристику управлінської діяльності на підприємстві. Так само нормальні значення цих коефіцієнтів не дають можливості надати цій діяльності позитивну характеристику. Тому, аналізуючи ліквідність, слід також вивчати, хто є дебітором підприємства, яка його платоспроможність, хто є емітентом цінних паперів тощо [8].

Наочно зміни показників ліквідності ПАТ «Запоріжтрансформатор» демонструє рис. 1.

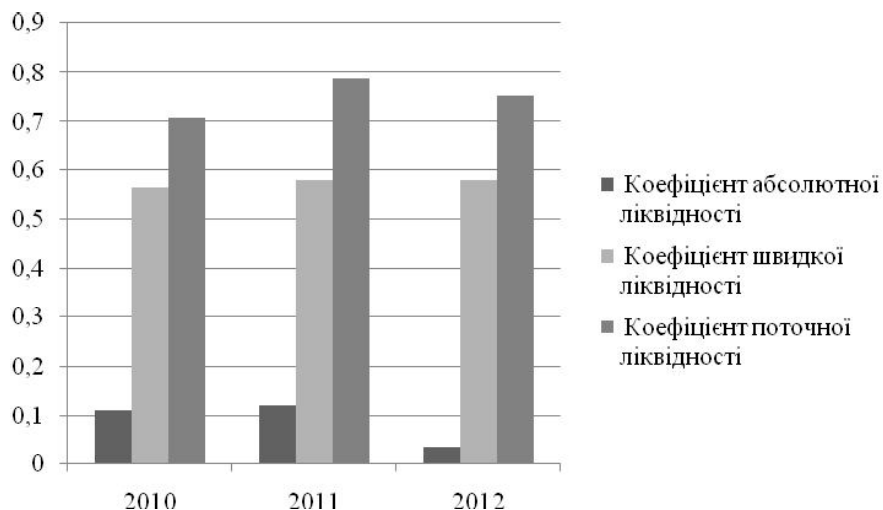

Рис. 1. Динаміка показників ліквідності ПАТ «Запоріжтрансформатор» за 2010-2012 роки

Далі проведено діагностику показників фінансової стійкості. Фінансова стабільність підприємства є однією з найважливіших характеристик фінансового стану підприємства. Вона залежить від структури зобов'язань підприємства і характеризується співвідношенням власного та позикового капіталу. Завданням аналізу фінансової стійкості підприємства є виявлення й усунення недоліків його фінансової діяльності, а також пошук способів підвищення ліквідності та платоспроможності. Для розрахунку показників фінансової стійкості використано показники, згруповані в табл. 2.

Таблиця 2 – Показники фінансової стійкості ПАТ «Запоріжтрансформатор» за 2010-2012 роки

Назва показника	Норматив	Розрахунок показника			Відхилення (+, -)	
		2010	2011	2012	2011-2010	2012-2011
1. Коефіцієнт автономії	> 0,5	0,14013	0,2826	0,25159	+0,14247	-0,031
2. Коефіцієнт фінансової стійкості	> 1	0,16297	0,39391	0,33616	+0,23095	-0,0578
3. Коефіцієнт фінансового левериджу	< 1	1,05994	0,15013	0,05035	-0,9098	-0,0998

Із розрахунків, наведених у табл. 2, можна зробити такі висновки. Частка власного капіталу в загальній сумі фінансових ресурсів підприємства у 2010 році становила 14,01%, у 2011 році – 28,26%, у 2012 році – 25,16%, тобто на кожен гривню активів підприємства припадало 14,01 коп. власних коштів у 2010 році, 28,26 коп. у 2011 році та 25,16 коп. у 2012 році. Значення показника менше мінімального нормативного значення.

Коефіцієнт фінансової стійкості свідчить про те, що на кожен гривню залучених коштів у 2010 році припадає 16, 29 коп. власних коштів, у 2011 році – 39,39 коп., а у 2012 році – 33,62 коп.

На кожен гривню власних коштів, вкладених в активи підприємства, припадало 1,06 грн у 2010 році, 15,01 коп. у 2011 році і 5,04 коп. у 2012 році. Графічно динаміку коефіцієнтів фінансової стійкості зображено на рис. 2.

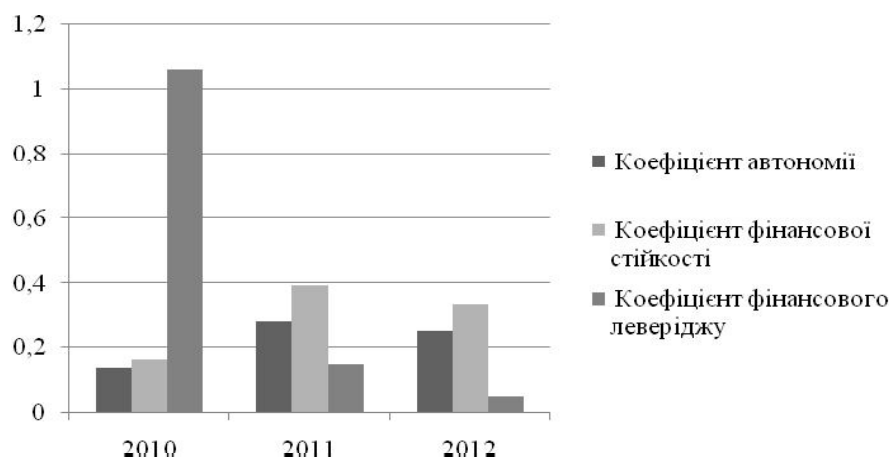

Рис. 2. Динаміка коефіцієнтів фінансової стійкості ПАТ «Запоріжтрансформатор» за 2010-2012 роки

У процесі діагностики показників рентабельності ПАТ «Запоріжтрансформатор» (табл. 3) спостерігається збільшення рентабельності власного капіталу з 69,51% у 2010 році до 85,73% у 2011 році та до 95,07% у 2012 році.

Таблиця 3 – Показники рентабельності ПАТ «Запоріжтрансформатор» за 2010-2012 роки

Назва показника	Розрахунок показника			Відхилення (+, -)	
	2010	2011	2012	2011-2010	2012-2011
1. Рентабельність власного капіталу	69,5068	85,7343	95,0719	+16,2275	+9,337623
2. Рентабельність активів	9,73997	24,2281	23,919	+14,4882	-0,309159
3. Рентабельність продажів	25,4663	35,8052	34,0312	+10,3389	-1,774011
4. Рентабельність продукції	23,637	44,418	40,023	+20,781	-4,395

Оцінюючи рентабельність активів, можна побачити, що вона зросла на 14,49% з 9,74% у 2010 році до 24,23% у 2011 році, а у 2012 році відбулося незначне зниження – на 0,31% до 23,9% у 2012 році. Рентабельність продажів та продукції також мали тенденцію до зростання протягом 2011 року на 10,34% та 20,78% відповідно, але у 2012 році ці показники зменшилися на 1,77% та 4,4%.

Графічно динаміка коефіцієнтів рентабельності відображена на рис. 3.

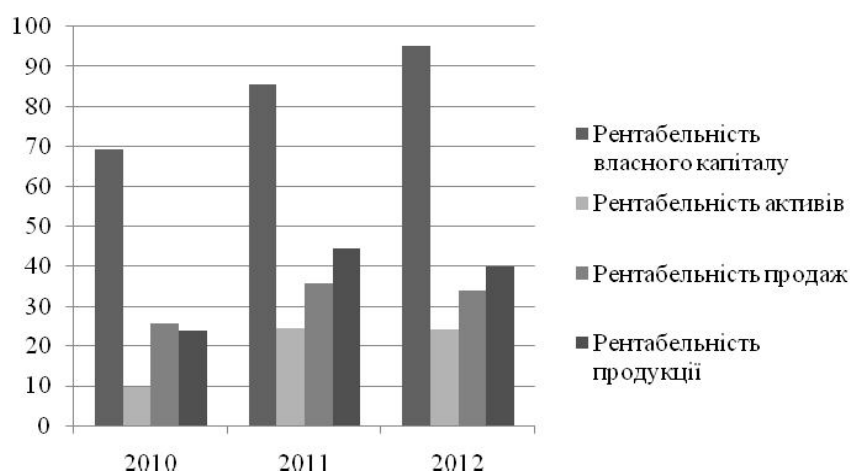

Рис. 3. Динаміка коефіцієнтів рентабельності ПАТ «Запоріжтрансформатор» за 2010-2012 роки

Отже, провівши фінансову діагностику ПАТ «Запоріжтрансформатор», можна запропонувати такі шляхи покращення його фінансового стану.

Зниження собівартості продукції, що дасть змогу підвищити конкурентоспроможність продукції підприємства на ринку. Цього можна досягти за рахунок розвитку інноваційної діяльності, більш

раціонального використання фінансових, матеріальних і трудових ресурсів, ефективнішого управління витратами.

Для покращення ліквідності підприємства необхідно вжити заходів, які, з одного боку, спрямовані на зменшення фінансових зобов'язань, а з іншого, – на збільшення грошових коштів, що забезпечують ці зобов'язання.

Фінансові зобов'язання підприємство може зменшити за рахунок:

- зменшення суми постійних витрат (у т.ч. витрат на утримання управлінського персоналу);
- зменшення рівня умовно-змінних витрат;
- продовження строків кредиторської заборгованості за товарними операціями.

Збільшити суму грошових активів можливо за рахунок:

- рефінансування дебіторської заборгованості (шляхом використання факторингу, врахування та дисконтування векселів, форфейтингу, примусового стягнення);
- прискорення оборотності дебіторської заборгованості (шляхом скорочення термінів надання комерційного кредиту);
- оптимізації запасів товарно-матеріальних цінностей (шляхом встановлення нормативів товарних запасів методом техніко-економічних розрахунків);
- скорочення розмірів страхових, гарантійних та сезонних запасів на період перебування підприємства у фінансовій кризі [9].

Отже, реалізація запропонованих заходів дасть підприємству можливість покращити свій фінансовий стан, ефективно здійснювати подальшу діяльність і успішно функціонувати на ринку.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ

Проведення діагностики фінансового стану підприємства на сучасному етапі його розвитку набуває великого значення, оскільки в умовах нестабільної економіки та значних ризиків, пов'язаних із діяльністю підприємства, важливим є своєчасне виявлення загроз, які можуть призвести до негативних наслідків для підприємства. Саме тому для успішної діяльності підприємства необхідно постійно спостерігати за тенденціями, які складаються на ринку, і пристосовуватися до них, приймаючи ефективні управлінські рішення, які б дозволили керівникам визначити шляхи поліпшення фінансово-економічного стану підприємства й перспективи його подальшого розвитку.

Також, беручи до уваги те, що зробити висновки про ефективність діяльності підприємства лише на основі аналізу фінансових коефіцієнтів важко, оскільки при досить великій кількості фінансових коефіцієнтів певна їх частина може відповідати нормативним значенням, а інша – матиме значення нижче нормативних, перспективним напрямком дослідження цієї проблеми може стати удосконалення та розробка нормативних значень коефіцієнтів, а також застосування економіко-математичного моделювання, що дасть змогу більш точно прогнозувати майбутні зміни в сучасних нестабільних умовах розвитку економіки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Раєвнева О. В. Моделювання фінансової діагностики стану підприємства / О. В. Раєвнева, С. О. Степуріна // Економіка і регіон. — 2005. — № 3(6). — С. 74—80.
2. Найденко О. Є. Методика діагностики стану внутрішнього середовища підприємства / О. Є. Найденко // Вісник Східноукраїнського нац. ун-ту ім. В. Даля. — 2005. — № 2(84). — С. 162—170.
3. Сметанюк О. А. Діагностика фінансового стану підприємства в системі антикризового управління : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.06.01 «Економіка, організація і управління підприємствами» / О. А. Сметанюк. — Хмельницький : Хмельницьк. нац. ун-т, 2006. — 20 с.
4. Приймак С. В. Діагностика фінансового стану підприємства в системі контролінгу : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.00.08 «Гроші, фінанси і кредит» / С. В. Приймак. — К. : Ін-т економіки та прогнозування НАН України, 2007. — 20 с.
5. Швиданенко Г. О. Сучасна технологія діагностики фінансово-економічної діяльності підприємства : монографія / Г. О. Швиданенко, О. І. Олексюк. — К. : КНЕУ, 2002. — 290 с.
6. Бень Т. Г. Інтегральна оцінка фінансового стану підприємства / Т. Г. Бень, С. Б. Довбня // Фінанси України. — 2002. — № 6. — С. 55—60.

7. Копчак Ю. С. Проблеми діагностики фінансового стану і стійкості функціонування підприємства / Ю. С. Копчак // Вісник СумДУ. — 2004. — № 9(68). — С. 23—34.
8. Конспект лекцій з курсу «Економічна діагностика» / Укл. С. М. Глухарев. — Х. : ХНАМГ, 2008. — 118 с.
9. Осовська Г. В. Основи менеджменту : підруч. / Г. В. Осовська, О. А. Осовський. — К. : Кондор, 2006. — 664 с.

УДК 658.589.658.8:330.341.1(477)

ТЕОРЕТИЧНІ ПОЛОЖЕННЯ ТЕХНОПАРКУ ЯК СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Нечіпай О.С., аспірант

Запорізький національний університет

У статті розглядаються технопарки як науково-виробничі комплекси, які здійснюють весь технологічний ланцюжок від фундаментальних досліджень до продажу нової продукції. Вони припускають гармонійне поєднання діяльності дослідницьких організацій та інститутів, вищих навчальних закладів, підприємств промисловості, ділових, обслуговуючих і комерційних структур, а також місцевих органів влади.

Ключові слова: технопарк, інноваційна діяльність, інноваційний технопарк, трансферт.

Нечіпай Е.С. ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ПОЛОЖЕНИЯ ТЕХНОПАРКА КАК СИСТЕМЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ИННОВАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ / Запорожский национальный университет, Украина

В статье рассматриваются технопарки как научно-производственные комплексы, которые совершают всю технологическую цепочку, от фундаментальных исследований до продажи новой продукции. Они предполагают гармоничное сочетание деятельности исследовательских организаций и институтов высших учебных заведений, предприятий промышленности, деловых, обслуживающих и коммерческих структур, а также местных органов власти.

Ключевые слова: технопарк, инновационная деятельность, инновационный технопарк, трансферт.

Nechipay E.S. TECHNOPARK THEORY OF HOW THE SYSTEM SOFTWARE INNOVATION ENTERPRISES / Zaporizhzhya National University, Ukraine

The article consider tehnparks, as research and production complexes which make the entire process chain, from the basic research, prior to the sale of new products. They suggest a harmonious blend of research organizations and institutions of higher education, industrial, business, service and commercial structures, as well as local authorities.

Key words: industrial park, innovation, innovative tehnpark, transfer.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

На сьогодні діяльність технопарку також передбачає створення сприятливих умов для зростання та успішного функціонування наукоємних підприємств і малих фірм, шляхом впровадження нових технологій, надання певних фінансових кредитів, пільг тощо. Технопарк повинен вписуватися в певну програму розвитку міста і регіону. У відповідності зі своїми завданнями технопарки здійснюють експертизу і відбір інноваційних пропозицій, науково-технічних проектів і програм, що спрямовані на створення і впровадження нової техніки і наукоємних технологій, а також оцінку ризикованості цих пропозицій, сприяють проведенню науково-дослідних робіт і передачі їх результатів у виробництво.

Отже, вони надають малим інноваційним підприємствам виробничі площі, устаткування для виконання науково-дослідних робіт, пропонують юридичні, фінансові, маркетингові, господарські та інші послуги, сприяння в правовому та комерційному захисті інтелектуальної власності. Важливо, щоб технопарк продемонстрував, що його клієнти мають ті ж проблеми і стикаються з тими ж труднощами, що й будь-які інші фірми. Якщо місцеві, ділові кола дійдуть висновку, що технопарк варто підтримувати, то і технопарк, і його клієнти будуть працювати в сприятливому середовищі.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Аналізуючи різні аспекти інноваційної діяльності технопарків в Україні, були виділені роботи вітчизняних і закордонних дослідників: А. Блінова [1], Н. Вахтіна [2], О. Волкова [3], В. Іжевського [4], І. Грабар [5], В. Третяк [6] та ін. Блінов А. показав формування інституту інновацій в економіці, цільові